

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 1 năm 2012

Số 63

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự mong muốn của con người muốn đạt đạo thì phải làm sao ?
- 2) Qua những ngày chung vui với bạn đạo, hôm nay Bé sẽ xa rời đi nơi khác, Bé có thương nhớ họ không ?
- 3) Bé đã bình an đến nơi, thời tiết oi bức trở thành mát lạnh, tại sao ?
- 4) Cảnh động loạn có ích gì cho tâm thân hay không ?
- 5) Sự phát triển của tâm linh thì phải phát triển cách nào mới đúng mức ?
- 6) Sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi lãnh vực nào nhiều nhất ?
- 7) Người tu thiên chủng nào mới thấy rõ phần hồn tiến hóa ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 31 tháng 5 năm 1993 1) Hỏi : Sự mong muốn của con người muốn đạt đạo thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, người muốn đạt đạo thì phải bình tâm nghiên cứu sự thật, từ việc nhỏ cho đến việc lớn của chính mình và pháp của mình đang học có phù hợp với cơ tiến hóa, mà tâm thức đang khao khát hay không? Kệ: Không nên thực hiện lý vòng vòng Khai thác tận cùng tự cảm thông Đời đạo song hành tâm thức giác Thực hành chơn pháp trở về không.	Ngày 1 tháng 6 năm 1993 2) Hỏi : Qua những ngày chung vui với bạn đạo, hôm nay Bé sẽ xa rời đi nơi khác, Bé có thương nhớ họ không ? Đáp : Thưa, Bé thương nhớ từ hành động, không khác gì Bé đang rời khỏi vườn hoa đang nở búp, tâm đạo của mọi người đang vươn lên. Kệ: Tâm tư tự hướng về trên tiến Diễn giới vang lên chuyển hai miền Đạo đức trong lòng đang phấn khởi Tình thương vang dội ý tâm liền.
Ngày 2 tháng 6 năm 1993 3) Hỏi : Bé đã bình an đến nơi, thời tiết oi bức trở thành mát lạnh, tại sao ? Đáp : Thưa, Bé nhận thấy rất dễ chịu và không khí rất êm lành, Bé tự nghĩ rằng lúc nào Bé cũng hướng tâm về Trời Phật, thì Trời Phật cũng tận độ cho Bé được bình an và khỏe mạnh, Bé tự chứng minh Bé không bao giờ dám xa Trời Phật. Kệ: Huyền bí trong tâm tự thực hành Tâm minh đường đạo hướng thanh thanh Trời ban tình đẹp ta giao cảm Khó khổ do tâm hướng hạ tăng.	Ngày 3 tháng 6 năm 1993 4) Hỏi : Cảnh động loạn có ích gì cho tâm thân hay không ? Đáp : Thưa, cảnh động loạn luôn luôn có hai chiều, thứ nhất là tự hủy hoại thân kinh từ khối óc cho đến ngũ tạng. Ngược lại người tu thiền thì sẽ có cơ hội đo lường sự thanh tịnh của chính mình, nếu người tu tìm được tịnh trong động thì mới thật sự là tịnh. Kệ: Thực hành phát triển chuyển tâm linh Chẳng có sân si mới cứu mình Thanh tịnh đường tu không gián đoạn Thực hành chơn chánh lại càng minh.
Ngày 4 tháng 6 năm 1993 5) Hỏi : Sự phát triển của tâm linh thì phải phát triển cách nào mới đúng mức ? Đáp : Thưa, sự phát triển của tâm lẫn thân thì phải hành pháp, nhiên hậu điện năng từ cơ tạng cho đến khối óc mới được khôi phục trở lại tự nhiên và hồn nhiên được. Khi trở lại tự nhiên và hồn nhiên thì mới có cơ hội cảm thông nguyên lý của Trời và Đất. Chỉ có thực hành tiến hóa theo trình độ, chẳng còn ôm ấp sự thắc mắc nữa, thật sự hướng về thanh tịnh mà phát triển tâm từ bi. Kệ: Khai thông chẳng có sân si động Hướng thượng thanh cao chuyển một vòng Diễn giới không còn gieo rắc mắc Thực hành chơn pháp trở về không.	Ngày 5 tháng 6 năm 1993 6) Hỏi : Sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi lãnh vực nào nhiều nhất ? Đáp : Thưa, sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi bệnh hoạn nhiều nhất, rất công bằng, tâm làm thân chịu, không thể kêu ca và than vãn được. Người tu thì phải tự giữ nghiêm luật của Trời Đất mà sống, thì lại được yên vui hơn, lúc chết sẽ được dễ dàng hơn. Kệ: Từ bi giải tỏa mê hồn trận Thức giác bình tâm hiểu nghĩa ân Một mối ái hòa lòng tự chuyển Thân bình tâm đạo chẳng còn sân.

Ngày 6 tháng 6 năm 1993

7) Hỏi : Người tu thiền chừng nào mới thấy rõ phần hồn tiến hóa ?

Đáp : Thưa, người tu thiền, giữ nghiêm luật tu học và thực hành đúng pháp thì thấy rõ hồn vía trong lúc nhập định, thì mới chứng minh được ta đã rời khỏi thể xác, ra vô đề dãi, óc nhanh tánh nhẹ trí sáng, có thể hòa tan với mọi giới để tiến thân.

Kệ:

Dựng xây xây dựng ân cần tiến
Chẳng có âu lo chẳng có phiền
Giá trị vô cùng tâm tự đạt
Trời thương Trời độ cảm giao liên.

Luận Đạo II (tiếp theo)

...
Cho nên, cơ Trời chuyển khắp thế giới đều chuyển động không phải riêng Việt Nam. Bây giờ nhiều chuyện gay go lắm. Ốc con người tự nhiên nó điên loạn cũng có, ôm lấy tiền bạc mà điên loạn vô phương cứu chữa nếu nó không sớm thức tỉnh. Nó không phải chết vì những chuyện chìm đắm nhưng mà chết trên giường tiền bạc của nó và hồn nó cũng tiêu luôn. Nhiều cái chuyện cảnh tỉnh ly kỳ, rùng rợn khắp thế giới, khắp quả địa cầu. Có, nhưng các bạn chưa có thấy; tu rồi thấy, có hằng ngày đều có, nhưng mà nó chưa dồn cục để các bạn thấy rõ hơn chứ hằng ngày đều có. Sự điên cuồng sung sướng đương ngon lành, đương giàu có, năm thê bảy thiếp ở trên lầu nhẩy cái rột chết, không thiếu nợ ai hết, nháy cái chết rồi. Hỏi cái đó là cái gì? Tỷ phú đó, nhiều người coi báo chắc cũng biết được, có ai không có muốn tỷ phú, không có thiếu nợ ai hết á mà chết, tại vì nó không có bộ đồ phước đức. Nó không chịu khai triển tâm linh để làm điều phước đức. Nó không chịu thực hiện chương trình của Thượng Đế là tình thương và đạo đức, thì tự nó gò bó nó quá, nó phải điên loạn. Nó phải chết một cách không đáng chết vì thế, thấy không? Cái đó mới nói có một người mà nhiều người làm sao mình có thì giờ kiểm soát, cho nên nói sơ cho các bạn hiểu. Nhiều khi thần kinh của các bạn cũng căng thẳng vì đời sống các bạn không chịu hiểu thấu bên trong mà chỉ hiểu bên ngoài rồi bức tức gây loạn cho mình. Có, chứ không phải không! Đám người ngồi đây có chứ không phải không, thấy không? Cho nên, phải trở về với mình, hiểu mình nhiều hơn, hiểu nhiệm vụ của chúng ta nhiều. Phải sửa, ăn năn dù có dù không, không thành vấn đề, chỉ biết sửa thôi đi tới sáng suốt là quan trọng, bấy nhiêu đó là đủ rồi. Ổn định sẽ ổn định. Còn nếu các bạn không biết, không bao giờ ổn định đâu, thuốc men không giúp các bạn. Tâm lý các bạn bị sa sút mà nếu các bạn không cứu các bạn làm sao vun bồi được tâm lý sáng suốt, ổn định được tâm lý các bạn; thuốc men không giúp các bạn được đâu.

Cho nên chỉ có môn thiền mới giải quyết cho các bạn thấy các bạn càng sớm. Còn ngoài ra tôi thấy các môn khác không làm được, có nói lộn xộn rồi

chấp tính chuyện này chuyện nọ, gia đình kẻ gây lộn xộn lại, dễ bộc phát lắm. Mà chỉ có môn thiền rồi từ từ kiểm soát, từ rày xa lánh mọi sự động loạn, từ từ tiến dần tới ánh sáng của Thượng Đế. Lúc đó, chúng ta mới nắm vững tinh thể và tự giải quyết. Hồi này giờ tôi nói nhiều rồi, xin nghỉ. (Thầy cười).

Bạn đạo: Còn những người mà khuất ở trên thế giới cũng cho họ biết Thượng Đế không?

Thầy: Thì tùy, vậy mà tôi ở Phi Luật Tân vậy tôi cũng nói nói thết rồi nó ra Ảng lê, mình học ở đâu mà nói cảm động khiến người ta mới rơi lụy.

Bạn đạo: Ở đây ông Tám giảng về tiếng Ảng Lê, chắc tín đồ... (nghe không rõ).

Thầy: Không biết hề gặp là nói, chừng nào nó mở... (nghe không rõ) rồi cho chăm cứu, vừa chăm vừa giảng rồi nó đồn tới cần gì phải rủ, tự nhiên. Cho nên, ở Phi Luật Tân, Hồng Phi Luật Tân rủ người này tới nghe, người kia tới nghe, chăm rồi.

Bạn đạo: Thưa ông Tám con thấy rằng...

Thầy: Không có vụ đăng đàn thuyết pháp, khẩu truyền khẩu.

Bạn đạo: Con thấy rằng một số người Việt Nam vừa tu tập pháp môn mình hay Cao Đài hay tu bên Hòa Hảo hay tu hành pháp môn khác như Bửu Hương Kỳ Sơn và vân vân đều được biết cái thiên cơ kỳ này. Trong khi đó ở ngoại quốc ít ai biết tới lắm.

Thầy: Không biết, phải thanh lọc nó bởi vì nó hưởng thụ nhiều quá. Đâu phải mảnh đất Việt Nam sẽ thanh lọc hết toàn cầu à, dữ lắm á. Mình lo tu để coi thôi, tùy duyên trợ hành, ai ấy thì mình chỉ thôi. Còn biết nhiều khi mình chỉ lung tung đâu có mấy thẳng hành, khó lắm.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, tùy duyên là tới đâu nói được tới đó phải không?

Thầy: Tùy duyên trợ hành tùy lực lượng của mình. Nói vậy chứ có Long Thần làm việc đồ đủ chuyện, đâu phải mình mình làm đâu có thành sự, mình đâu có làm được cái gì, nhiều khi mình nói ra rồi mình thấy mình ngu, ngu trần có biết khi gì đâu. Bên trên người ta làm.

Bạn đạo: Nhiều lúc mình cũng có.

Thầy: Thấy không! Ăn có chút xôi chút bánh trả biết bao nhiêu tiền, tôi ăn đồ mắc lắm, nói đó trả

tiền lại hết, đâu phải ăn cạp, ăn chực đâu, ăn trả lại hết, bây nhiêu trả bây nhiêu, trả hơn thôi. Nhiều khi có người năm ba năm được câu đó mà nó nên sự nghiệp nên nhà cửa nó tăng một. Cho nên, mấy thằng Tây nó khôn lắm nó đi giảng nó cũng phải có tiền, mình không có vụ đó.

Bạn đạo: Thừa ông Tám, con trình ông Tám, nhiều khi ở bên Pháp nhiều lúc các bạn người Tây họ kéo các bạn bè tới, mười mấy người chỉ nghe con nói.

Thầy: Cứ việc nói, nhớ Thượng Đế nói.

Bạn đạo: Cứ việc nói, tùy họ lĩnh hội.

Thầy: Mình đừng buồn người ta cái gì hết. Nói, cứ nói nó hướng về Thượng Đế là mình không có lỗi.

Bạn đạo: Con khuyên họ.

Thầy: Hết nhiệm vụ rồi là mình tới nơi là mình đón đường dẫn nó vô luôn thôi, không có gì hết. Thấy người ta không đi nhưng mà tới lúc mình đi tới trước dẫn đường nó vô, có gì đâu.

Bạn đạo: Nhiều lúc con thấy con chưa đủ sáng suốt hay là sao thì con không biết nhưng mà con thấy thiên cơ chuyển hóa càng ngày càng nước rút như vậy con thấy người Âu Châu họ còn giải đãi ghê lắm.

Thầy: Họ làm sao họ hiểu, nói thẳng, bây giờ mình điểm đạo cho họ hiểu, lần lần nói, ta cứ nói rồi on trên người ta chuyển xuống. Sau này tội nó còn soi tìm, tin tới chết đi nữa cũng tin, hiểu rồi, hiểu cái lý rồi.

Bạn đạo: Chứ con thấy trên thế giới hiện giờ, người Âu Châu và người Âu Mỹ họ tìm tu nhiều lắm ông Tám nhưng mà họ đi làm tiền bạc chớ họ tìm nhiều lắm ông Tám. Rồi bâng môn nó ra nhiều ghê lắm ông Tám.

Thầy: Tôi hồi trước ngồi đâu, hở ra có cái cốc cũng ngồi, kệ không biết, đánh hoài bà Tám đánh tôi hoài, gia đình đánh hoài, thiệt mạnh cũng tu, kệ cha chết bỏ, không thèm nói chuyện với mấy người đó.

Cái con ở Hồng Kông phá còn dữ nữa, lấy chổi lông gà thọc lỗ mũi, thọc lỗ mũi rồi bỏ đi, theo ra cái cốc cũng ngồi thiền, thầy kệ, vỗ cái bụng cái phạch cũng ngồi thiền, tới đâu tới, vui lắm, cả nhà phá mà, vận động cả nhà phá mà, con cháu bà con anh phá túi bụi, tung bùng, thầy kệ nó không thèm nói chuyện với ai.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal ngày 29/12/1979)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

THƯ NGỎ CỦA NHÓM BẠN ĐẠO VÔ-VI VIỆT NAM BẠC LIÊU, SÓC TRĂNG

Kính gởi : - Tuần báo Phát Triển Điện Năng
 - Tuần báo Vô-Vi
 - Quỹ Cứu Khổ Ban Vui

Kính thưa các bạn đạo,

Vườn thuốc Nam tại ấp Nàng Rền, thị trấn Phú Lộc, huyện Thanh Trị, do Đức Vĩ Kiên hỗ trợ để trị bệnh cho bà con nghèo tại địa phương và các vùng lân cận, đã giúp miễn phí cho nhân dân hơn 15 năm qua. Tôi là người chịu trách nhiệm đại diện bạn đạo xây dựng, quản lý và bảo quản làm việc cho chung.

Hiện nay cơ sở bị hư quá nhiều, vì theo thời gian quá lâu (hơn 10 năm) không được tu sửa. Phòng thiền chung là nơi giao tiếp với bạn đạo các nơi do bạn đạo Lê Nhân tức Út Tông đang ở đã hơn 7 năm qua (Nghệ sĩ Sattông

Lệ Nhân là chủ của bạn đạo Tô văn Việt). Cơ sở này đã hư 90%. Khi trời mưa anh phải kéo giường vào một góc để tránh nước vì mái tôn quá cũ, dột nát, tôn bứt đinh muốn tốc mái. Chúng tôi phải dùng tre và dây kẽm tạm thời kiềng lại, cho khỏi bị gió cuốn... Bạn đạo đến thăm thì được tiếp ở bộ ghế đá có mái che với cột kèo siêu vẹo... Trước đây, nơi này cũng là nơi giảng dạy bồi dưỡng kiến thức Y Học Cổ Truyền cho các viện Đông y và bạn đạo. Nơi này có đầy đủ pháp nhân, pháp lý của các cấp cơ quan y tế. Văn phòng Hội Đông Y - Hội Châm Cứu huyện Thanh Trì cũng được đặt ở nơi đây : Căn trước mặt tiền sát Quốc lộ.

Về phía trước 100 mét mặt tiền của quốc lộ 1A, là phòng khám trị bệnh miễn phí bằng thuốc Nam Châm cứu. Nằm trong vườn thuốc Nam được nuôi trồng hơn 70 loại dược liệu khác nhau, khi sử dụng đều có sẵn. Mái nhà lợp tôn phòng thuốc này cũng đã hư 70%. Mái tôn cũng lủng sét vì quá cũ, nước dột dễ làm ẩm mốc thuốc nam, gây hư hao ở khâu dược liệu, đường ống nước bết tắc để tưới thuốc do thời gian quá lâu (12 năm) máy bơm không đưa nước lên được, ảnh hưởng rất nhiều cho sự sinh hoạt của anh em trong phòng thuốc.

Xin mời xem vài hình ảnh :

<https://picasaweb.google.com/100324340038688750416/VuonThuocNamSocTrang?feat=email#>

Để có thể tiếp tục phục vụ cho dân nghèo, và nếu được các bạn giúp đỡ xây dựng lại cơ sở, tôi sẽ xin phép cấp trên và cơ quan Y tế để xây dựng một “**Trung Tâm Ứng Dụng Thừa Kế Y Học Cổ Truyền**”. Thay vì “Phòng Từ Thiện Thuốc Nam- Châm Cứu”. Trung Tâm Ứng Dụng với pháp nhân được phép lưu bệnh tại cơ sở để tiện việc theo dõi do các lương y bạn đạo quản lý đảm trách. Phòng chẩn trị Y Học Cổ Truyền chỉ được phép khám bệnh hốt thuốc, không lưu bệnh lại.

Về nhân sự, có nhiều bạn đạo cao niên sẽ quản lý chung như Tô văn Việt, Huỳnh Khiêm Liễn, Vương Việt Hồng, Lệ Nhân, Trần Kiều Dân, ... Thủ quỹ Nguyễn thị Trọn theo dõi chi thu. Về chuyên môn Trần văn Thanh chịu trách nhiệm quản lý các y sĩ, lương y trong khâu điều trị bệnh,... và có sổ sách bệnh lý theo quy định của ngành y tế.

Về hướng dẫn chỉ điểm góp ý cách trị bệnh từ xa qua mail hay điện thoại, lương y Thanh sẽ hướng dẫn trao đổi giúp mọi người có bệnh khó như : ung thư, tiểu đường, viêm khớp ...v.v.. Cách kiềng cữ ăn uống dưỡng sinh, kê cả hướng các toa thuốc cổ phương theo Y Học Cổ Truyền, nếu bệnh nhân cần điều trị theo đông y.

Việc khám, điều trị hoặc cứu trợ cho người nghèo, nếu cần, cứ công khai cho chính quyền biết đây là phòng khám bệnh nhân đạo do Vô-Vi hỗ trợ. Phát gạo cho người nghèo cũng vậy. Cá nhân, tập thể, thiện viện, thiện đường nào trong và ngoài nước ủng hộ cho người nghèo cứ công khai ra. Có vậy, mọi người đều biết Vô-Vi, chính quyền biết được việc làm chân chính của Vô-Vi họ sẽ không còn nghi ngờ rào trước đón sau gây khó dễ cho một số bạn đạo như thời gian gần đây.

Trước đây hơn 10 năm, Đức Thầy thường ủng hộ Cơ sở thông qua chị Kiều Hòa, như tu bồ khi có mưa bão, hư hao, cứu trợ cho bà con nghèo v.v.. Năm 2004 Thầy có nói : “Thầy đang ủng hộ Giang Thanh và bạn đạo miền Bắc. Những gì đã có, con theo đó mà làm. Sau này Nam Bắc có Hội Vô-Vi, có pháp nhân của Nhà Nước thì tất cả sẽ là Hội Vô-Vi Quốc Tế ...”

Do kinh phí không có, nên tôi trân trọng nêu ra ý kiến mong quý bạn đạo trong và ngoài nước nhiệt tâm góp sức của ít lòng nhiều để chúng tôi hoàn thành tâm nguyện phước huệ song tu, thương yêu, xây dựng trong tình thương và đạo đức theo lời dạy của Đức Vĩ-Kiên kính yêu.

Tùy theo khả năng của quý bạn, nếu được như đề nghị thì sẽ thực hiện như trong thư, còn bình thường thì chúng tôi sẽ mua tôn mới sửa chữa lại 2 căn nhà trước sau như đã trình đề các lương y, y sĩ tiện việc phục vụ.

Đại diện các bạn đạo lương y nhóm Sóc Trăng – Bạc Liêu, trân trọng kính chào quý bạn, chúc tất cả vui hòa trong tình yêu thương của Đức Thượng Đế toàn năng, toàn mỹ.

Sóc Trăng, ngày 31 tháng 12 năm 2011

Trần Văn Thanh

Hội Đông Y - Hội Châm Cứu Huyện Thanh Trì, Sóc Trăng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 6 năm 1973

Sanh ly tử biệt nhơn nan miễn
Thế cảnh đảo điên tiếp nối liền
Sanh hóa hóa sanh vô tận diệt
Hồi tâm phán xét điển phân huyền

Thừa hành pháp điển nối duyên
Triền miên học hỏi phân huyền khắc sanh
Mạng trung hữu lý thừa hành
Thanh cao cõi mở trước đàn phải theo
Tham lam cảm tưởng mình nghèo
Đeo theo giả tạm, tạm theo thế tình
Ước mong sớm được quang vinh
Đâu dè khổ ải đón nghinh hằng ngày
Giàu sanh đứng bực chủ thầy
Nghèo nàn chịu đựng sự giày xéo tâm
Lắm khi bực tức thì thàm
Lắm khi muốn bỏ thế trần ta đi
Ở đời lắm chuyện sân si
Khổ không biết khổ lụy vì đấu tranh
Pháp môn có sẵn chẳng hành
Cứ lo lý luận khó thành chơn nhơn
Sớm lo sớm được quy hườn
Chơn như không động minh ơn Phật Trời
Xưa kia Phật đã thuyết lời
Chơn ngôn phân giải cuộc đời tạm sanh
Chớ nên phân cấp tranh giành
Thời gian ly tán khó hành khó tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Bốn Mươi Hai

ĐẠO ĐỆ THẮT ĐIỆN GẬP GỖ THÁI SƠN VƯƠNG

THĂM NGỤC NÓNG BỎNG NẤO NÈ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 11 năm Đinh Tị (1977)

Thơ

*Ngọc Lich bửu sao khuyến thế nhân
Kỳ thư phụng mệnh tái phiên tân
Nhân duyên tạo chủng thành kim nhật
Thuyết pháp tùy cơ tối bức chân.*

Dịch

Kính quý chép ghi dạy dỗ người
Sách hay vâng soạn mới tinh khôi
Nhân duyên gieo giống nay thành quả
Chân lý tùy cơ hướng dẫn đời.

Tế Phật: Ngày xưa ở Đông Thổ có lưu truyền rằng sách Ngọc Lich là một công trình sao chép quý giá, một áng văn tải đạo cốt để răn đời. Trong đó có nói về vị sĩ Đạm Si Tôn Giả phụng mệnh Thiên Đế xuất hồn dạo thăm các điện ở địa ngục, thấy tận mắt cảnh Diêm Vương trừng phạt các tội hồn, sau khi trở lại trần gian đã viết lại vào sách đó một cách hết sức trung thực, lưu truyền khắp chốn. Đọc xong những người bỏ ác theo thiện, ân tống sách ấy rất nhiều; kẻ nào tâm cảm ứng được, sự chứng nghiệm lại càng hết sức rõ ràng. Tùy theo tình thế thay đổi ở dương gian mà hình phạt ở địa ngục đổi mới để thích nghi với mọi hoàn cảnh mà khuyến hóa bến mê. Thiên Đế đặc tuyển Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường Đài Trung ở Đài Loan nằm dưới quyền cai quản của Nam Thiềm Bộ Châu đạo

thăm địa ngục để thu lượm những bằng chứng mới, dùng phương thức xuất hồn, dùng sa bàn truyền hình ảnh từ âm phủ về dương gian, rất là tân kỳ đáng tin. Sách Địa Ngục Du Ký đã vận dụng sự cảm ứng mà sáng tác dùng để thay thế sách Ngọc Lich là một áng văn khuyến đời vô cùng quý giá, một cuốn sách đã làm thay đổi được thế gian, chính vì nhân duyên ngàn năm đã nhuần nhuyễn, cho nên chúng sinh trong thiên hạ rất ít người quý chuộng sách này, nó như bức tường lớn vì vậy nếu ân tống quảng bá rộng rãi thì sẽ được hưởng hồng ân tai qua nạn khỏi, chuyển kiếp thăng trầm, đường đời sẽ được bước thông dong. Sách này không chỉ tiết lộ guồng máy ở địa ngục mà còn khai mở những bí mật của sự tu đạo. Phàm những ai chăm chỉ đọc đi đọc lại có thể giác ngộ hay thành đạo. Ai ân tống để khuyến đời thì cầu nguyện điều gì cũng được như ý, lại còn miễn giảm được tội lỗi đã phạm, quả là một bản phúc âm để sám hối quá khứ, tu sửa tương lai. Bữa nay chuẩn bị dạo địa ngục, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật: Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Thưa bữa nay tới đâu đây?

Tế Phật: Con hãy nhìn phía trước là Đệ Thắt Điện, Thái Sơn Vương đã đứng dậy, mau tới trước làm lễ ra mắt.

Minh Vương: Cung kính đón chào Phật Sống Tế Công cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường tới thăm. Xin mời vô trong nghỉ ngơi.

Dương Sinh: Đa tạ Thái Sơn Vương, bữa nay tới viếng thăm Đệ Thắt Điện được thấy bá quan văn võ

hàng ngũ chinh tề tiếp đón, chúng tôi cảm thấy thật quá vinh hạnh. Trước điện tội hồn bị âm binh áp giải tới khá đông, hiện thời Minh Vương mãi tiếp chúng tôi nên đình chỉ việc xử án.

Minh Vương: Hai vị không quản gian lao, thân hành xuống thăm âm phủ để viết sách thực quá khổ cực. Mời ngồi, lệnh Tướng Quân mau dâng trà tiên.

Tướng Quân: Xin tuân lệnh..... kính mời hai vị Tiên Trưởng dùng trà.

Dương Sinh: Minh Vương hậu đãi chúng tôi thật quá cảm kích.

Minh Vương: Không có chi. Đương lúc thế đạo suy đồi, may mắn thánh giáo phục hưng ở Đài Loan, Tiên Phật hiển linh thuyết pháp răn đời, tránh được cơn sóng dữ, công đó quá cao sâu. Việc phụng chỉ soạn sách Địa Ngục Du Ký là mệnh Trời sắp đặt, thiện duyên thật quá lạ lùng. Bữa nay hai vị mới tới kể cũng hơi trễ.

Tế Phật: Xin đa tạ những điều Thái Sơn Vương vừa chỉ giáo. Vì cùng một lòng cứu đời nên bữa nay chúng tôi mới tới quý điện, xin rộng lòng giúp đỡ, mong được chỉ dạy căn kẽ về nghĩa đạo cao sâu chân chính.

Minh Vương: Hay lắm, người đời sau khi chết được 49 ngày, thân quyến đều lo cúng lễ, đọc kinh siêu độ để cầu cho vong linh siêu thăng, bởi lẽ tới ngày thứ bảy thì hồn người chết tới điện số một, ngày thứ 14 hồn tới điện số hai, ngày thứ 21 hồn tới điện số ba, ngày thứ 28 hồn tới điện số bốn, ngày thứ 35 hồn tới điện số năm, ngày thứ 42 hồn tới điện số sáu, ngày thứ 49 hồn tới điện số bảy. Người đời có thói quen lấy 7 ngày làm một tuần lễ để cúng bái mà thôi, còn chẳng rõ các vong hồn phần lớn lúc sống chuốc lấy tội lỗi đầy mình cho nên phải mất tới 49 ngày mới có thể đi qua hết 7 điện. Rồi sau đó lại còn trải qua thêm các điện số tám, số chín, và số mười, xong mới đầu thai cõi khác. Cho nên việc cúng bái sau khi chết không thể giống như việc làm lành lúc còn sống. Lúc sống nếu như biết tu nhân tích đức, sau khi chết ắt được Phúc Thần dẫn đường, chẳng cần cúng bái vẫn có thể đi đây đi đó tự do. Trái lại, dù cho có mời thầy pháp tài giỏi tới cúng bái linh đình cũng chẳng thể thoát khỏi cửa địa ngục, điểm này mong mọi người đời nhớ cho.

Dương Sinh: Người đời nói 49 ngày mà không nói 56 ngày, 63 ngày hoặc 70 ngày là tại sao?

Ngục Quan: Từ điện thứ một tới điện thứ bảy là các điện chủ yếu ở âm phủ, còn từ điện thứ tám trở đi chỉ là xử phạt các tội còn lại của những tội hồn vì phạm quá nhiều tội lỗi. Do đó, có những trường hợp

đã qua khỏi các cửa ngục thuộc 49 mà vẫn còn phải chịu thêm các tội khác ở các địa ngục kế tiếp. Người đời vì có lòng nghĩ tới tổ tiên cho nên mới dựng đàn tràng cầu siêu để cho vong hồn thoát khỏi các cửa ngục ở các điện. Lòng hiếu thảo đó thật là khả kính, tuy nhiên nếu lúc còn sống mà biết chăm lo vun bồi lòng nhân từ mới thiết thực hơn.

Tế Phật: Người ta sau khi chết trong thời gian còn đang chờ phân xét các tội đã phạm hoặc trước lúc được phép đầu thai, đạo Nho gọi là linh hồn hay quỷ hồn. Trong lúc chờ đầu thai chuyển kiếp thì cái thân ở âm phủ mà Phật gọi là thân ở cõi âm. Muốn độ linh hồn ra khỏi chốn khổ đau, đời sau ắt phải chăm lo thực hành điều thiện đức khiến Minh Vương cũng phải động lòng mà xá miễn, đây là con đường tốt nhất để đi. Đến như rước mời được thầy pháp tuy tài giỏi nhưng thiếu đức thì cũng là làm cho có mà thôi chứ chưa chắc đã ơn ích. Gởi lời nhắn với thế nhân hãy kịp thời thi hành đạo hiếu ngay lúc song thân hãy còn tại thế, bởi vì một hạt cơm khi còn sống còn hơn cả hồ rượu dâng cúng lúc đã qua đời. Song thân đã quá cố rồi thì càng phải tu hành đạo đức, ăn uống nhiều kinh sách quý để khuyến đời. Nghĩa cử này vừa dễ dàng khiến Tiên Phật và quan viên ở âm phủ cảm kích, lại vừa báo đáp được ơn sâu của song thân. Đó là một phương pháp vượt thoát bể khổ, hãy tận tâm tận lực thi hành.

Dương Sinh: Lời dạy của ân sư chỉ thẳng vào lòng người, rất bổ ích cho chúng sinh. Lúc sống ngỗ ngược oán hờn cha mẹ, sau khi cha mẹ chết mới nghĩ tới báo hiếu thì hử là “*Thụ dục tinh nhi phong bất túc, tử dục hiếu nhi thân bất tại*”. (Cây muốn lặng gió chẳng muốn ngừng, con muốn hiếu cha mẹ chẳng còn). Xin hỏi lại ân sư quý ở địa ngục hình dáng giống hệt người ở dương gian, xác thịt đã rữa nát tại sao còn thấy thân thể này?

Tế Phật: Đây là ảo thân, giả thân, ảnh thân tức thân ở cõi âm cũng còn gọi là hóa thân. Vì thời giờ có hạn, xin Thái Sơn Vương giới thiệu một lượt các phần vụ của quý điện.

Minh Vương: Bản điện cai quản địa ngục lớn nóng bỏng nảo nề cùng 16 địa ngục nhỏ, phạm các tội hồn chuyển giao tới bản điện, tôi chiếu theo công lý phân xét không thiên vị tình riêng. Để thấu tỏ vấn đề để tôi hướng dẫn hai vị tới trước tham quan.

Dương Sinh: Hay lắm, hay lắm. Xin đa tạ sự chỉ giáo của Minh Vương.

Minh Vương: Văn võ bá quan hộ giá đưa Dương Thiện Sinh đi tham quan địa ngục lớn nóng bỏng nào nè.

Văn Võ Bá Quan: Xin tuân lệnh. Mời hai vị cùng đi với Chúa Công.

Dương Sinh: Theo chân Minh Vương đường sá âm phủ cảm thấy thê lương. Vương pháp vô thân, chỉ có đại diện cho đạo nghĩa mới thì hành được thôi.

Tế Phạt: Đây Dương Sinh, con cảm cảnh thương tình nhưng địa ngục không thể nương tựa bạn bè, mà hoàn toàn tùy thuộc ở hành động thiện ác lúc sinh tiền. Kẻ ác thì ác quỷ gần, người thiện thì thiện quan thân. Khuyến người đời kết giao cùng bạn tốt, quảng bá đạo lành để sau này khỏi bị dày ải ở địa ngục.

Dương Sinh: Đã cảm thấy khí nóng thiêu đốt, phía trước lửa cháy rực trời, chỉ thấy một khối đỏ rực, trên cửa ngục có hàng chữ “*Nhiệt Nã Đại Địa Ngục*” (Địa Ngục Lớn Nóng Bỏng Nào Nè), chung quanh ngục tường xây bằng gạch.

Tế Phạt: Loại gạch này chịu nóng rất giỏi, lửa càng cháy gạch càng rắn chắc.

Ngục Quan: Hoan nghinh Chúa Công đã tới.

Minh Vương: Ta hướng dẫn Tế Phạt cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở dương gian tới đây tham quan, mau hàng ngũ chỉnh tề tiếp rước.

Ngục Quan: Xin tuân lệnh.

Minh Vương: Phía trước là Địa Ngục Lớn Nóng Bỏng Nào Nè.

Dương Sinh: Vô cùng nóng bỏng, phiến đá lớn như cánh phan đặt trên đất, phía dưới lửa đỏ luôn qua, tội hồn bước lên đều lăn quay ra đất quần quai kêu la. Tội hồn từ ngoài áp giải vào nhìn thấy cảnh tượng đó trước mắt sợ hãi khóc rống như cha mẹ chết, chân bước không nổi, âm binh từ sau đẩy tới, chân tội hồn lại đạp lên đá lửa lập tức ngã lăn ra đất kêu gào thảm thiết, càng lăn lộn thân thể càng bị thiêu đốt. Không rõ họ đã phạm phải những tội lỗi gì?

Minh Vương: Bản ngục mang danh là Ngục Nóng Bỏng Nào Nè, phạm ở đời quá tham lam danh lợi,

chuyên hại người để làm lợi cho mình, đối với kẻ khác phải thì chiều chuộng hết mình, đối với người cùng phái thì lãnh đạm coi khinh; chuyên môn hại kẻ khác lúc họ gặp nguy khốn, tính tình nóng nảy uất khí ngút Trời, thóa mạ thiên địa, chuyên lo việc đầu cơ cướp thời vận, đi ngỗ sau để cầu lợi lộc, thích xu thời nịnh thế, xa lánh kẻ nghèo hèn, khi gặp việc không giữ đạo trung dung, thiên lệch cố chấp, phản bội đạo đức. Tất cả những kẻ trên đều phải tới đây để thụ hình. Hình phạt của bản ngục vô cùng đơn giản, tội hồn chỉ cần đi hết con đường gạch nung đỏ dài ba trăm dặm là tiêu tan hết tội lỗi. Muốn vượt qua con đường gạch đá đỏ hồng này có kẻ mất năm ba năm mới xong, bởi lẽ hình phạt đều căn cứ vào tội ác lúc sinh tiền nhiều hay ít. Kẻ tội ít chân đạp lên gạch đá đỏ, độ nóng phía dưới tự nhiên giảm bớt đi qua dễ dàng, kẻ tội nặng thì lửa trái lại bốc lớn, tùy theo ác nghiệp nặng hay nhẹ mà bị lửa thiêu nhiều hay ít. Ngục này đã nóng lại oi khiến người ta ảo não muôn phần. Kẻ tới thụ hình ở ngục thứ 16 phải vượt qua con đường nhỏ phía bên, cũng gạch nung đỏ, cũng lửa cháy nhưng độ nóng rất giới hạn, khiến tội hồn kinh hãi nhưng không nguy hiểm, chỉ cốt cho nếm thử mùi vị khô đau, tới ngục thứ 16 mới bị gia tăng hình phạt nghiêm khắc.

Tế Phạt: Vì thời giờ eo hẹp, lần sau chúng tôi xin tới phỏng vấn tiếp, trân trọng cáo từ.

Minh Vương: Đã cận giờ, chúng tôi không dám giữ, lệnh cho các Tướng Quân hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh: Cảm tạ Thái Sơn Vương đã nhiệt thành tiếp đãi, chúng tôi xin cáo biệt, tạm từ già.

Tế Phạt: Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Bạch ân sư, con đã sửa soạn xong, mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường....

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

